

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W PŁOCKU

Poz. 74-84

Płock, dnia 31 grudnia 1980 r.

Nr 6

TREŚĆ

- Poz. 74 — Zarządzenie Nr 75/80 Wojewody Płockiego z dnia 16 października 1980 r., zmieniające zarządzenie w sprawie przekształcenia filii Wojewódzkiego Domu Kultury.
- Poz. 75 — Zarządzenie Nr 81/80 Wojewody Płockiego z dnia 2 grudnia 1980 r. w sprawie budowy domów letniskowych oraz wykorzystania na cele letniskowe budynków opuszczonych.
- Poz. 76 — Zarządzenie Nr 83/80 Wojewody Płockiego z dnia 1 grudnia 1980 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wykorzystania autobusów jednostek gospodarki społecznej do przewozów pracowniczych i pasażerskich.
- Poz. 77 — Zarządzenie Nr 85/80 Wojewody Płockiego z dnia 12 grudnia 1980 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za wodę pobieraną z urządzeń zaopatrzenia w wodę wsi.

Str.

ORZECZENIA WOJEWODY PŁOCKIEGO

Str.

- Poz. 78 — Orzeczenie Nr 47 z dnia 29 grudnia 1980 r. o uznaniu za pomnik przyrody. 5
- Poz. 79 — Orzeczenie Nr 48 z dnia 29 grudnia 1980 r. o uznaniu za pomnik przyrody. 5
- Poz. 80 — Orzeczenie Nr 49 z dnia 29 grudnia 1980 r. o uznaniu za pomnik przyrody. 5
- Poz. 81 — Orzeczenie Nr 50 z dnia 29 grudnia 1980 r. o uznaniu za pomnik przyrody. 5
- Poz. 82 — Orzeczenie Nr 51 z dnia 29 grudnia 1980 r. o uznaniu za pomnik przyrody. 5
- Poz. 83 — Orzeczenie Nr 52 z dnia 29 grudnia 1980 r. o uznaniu za pomnik przyrody. 6

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA MIASTA PŁOCKA

- Poz. 84 — Zarządzenie Nr 16/80 Prezydenta Miasta Płocka z dnia 18 lipca 1980 r. w sprawie zmiany fragmentu planu osiedla „Otolin-ska” zatwierdzonego przez b. Prezydium Rady Narodowej w Płocku decyzją ABA/III/600/300/72 z dnia 18.10.1972 r. 6

Poz. 74

ZARZĄDZENIE Nr 75 WOJEWODY PŁOCKIEGO

z dnia 16 października 1980 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przekształcenia filii Wojewódzkiego Domu Kultury.

Na podstawie § 4 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 stycznia 1978 r. w sprawie zakładów budżetowych (M. P. nr 7, poz. 23) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu Nr 16/80 Wojewody Płockiego z dnia 21 marca 1980 r. w sprawie przekształcenia filii Wojewódzkiego Domu Kultury (Dz. Urz. WRN 2, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1 Filie Wojewódzkiego Domu Kultury w miastach: Gostynin, Kutno, Łęczyca, Płock, Sierpc i Wyszogród przekształca się w domy kultury działające w formie zakładów budżetowych pod nazwą:

- 1) Dom Kultury w Gostyninie,
  - 2) Dom Kultury w Kutnie,
  - 3) Dom Kultury w Łęczycy,
  - 4) Dom Kultury w Płocku,
  - 5) Dom Kultury w Sierpcu,
  - 6) Dom Kultury w Wyszogrodzie,
- zwane dalej „domami kultury”.

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2 Domy kultury mają siedzibę odpowiednio w miastach: Gostynin, Kutno, Łęczyca, Płock, Sierpc i Wyszogród oraz działają:

- 1) Dom Kultury w Gostyninie na terenie miasta Gostynina,
- 2) Dom Kultury w Kutnie na terenie miasta Kutna,
- 3) Dom Kultury w Łęczycy na terenie miasta Łęczycy,
- 4) Dom Kultury w Płocku na terenie miasta Płocka,
- 5) Dom Kultury w Sierpcu na terenie miasta Sierpca,
- 6) Dom Kultury w Wyszogrodzie na terenie miasta Wyszogrodu”.

3) § 3 pkt. 7 otrzymuje brzmienie:

- „7) organizowanie imprez kulturalnych dla ludności”.
- 4) § 5 skreśla się,
- 5) § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Statuty organizacyjne, o których mowa w ust. 1 powinny być ustalone w zależności od specyfiki zadań domu kultury i zatwierdzone przez Dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego”.
- 6) § 7 skreśla się,
- 7) dotychczasowe §§ 5—13 otrzymują kolejną numerację §§ 5—11.

§ 2

W załączniku do zarządzenia wymienionego w § 1 „Statut Wojewódzkiego Domu Kultury w Płocku” wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki Dom Kultury w Płocku, zwany dalej „WDK”, jest placówką kulturalną w zakresie programowania, metodyki, organizacji i koordynacji działalności społeczno-kulturalnej na terenie województwa płockiego”.

2) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„2. WDK podlega Wojewodzie Płockiemu, a nadzór w jego imieniu sprawuje Dyrektor Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Płocku”.

3) skreśla się pkt 4, 5, 6, 7,

4) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Szczegółowe zadania określa program działania oraz roczne plany pracy WDK, opiniowane przez Radę Programową ds. Upowszechniania Kultury i zatwierdzone przez Dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Płocku, z uwzględnieniem zaleceń Ministra Kultury i Sztuki w tym zakresie”.

5) skreśla się pkt 14, 15, 16, 17,

6) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25. Funkcjonowanie WDK regulują zarządzenia wewnętrzne oparte na wytycznych Ministra Kultury i Sztuki”.

7) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26. Likwidacja WDK wymaga zgody Ministra Kultury i Sztuki”.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WOJEWODA PŁOCKI
Karol Gawłowski

Poz. 75.

ZARZĄDZENIE Nr 81/80

WOJEWODY PŁOCKIEGO

z dnia 2 grudnia 1980 r.

w sprawie budowy domów letniskowych oraz wykorzystania na cele letniskowe budynków opuszczonych

Na podstawie § 8 ust. 1 i § 9 ust. 3 zarządzenia nr 12 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 14 czerwca 1980 r. w sprawie budowy domów letniskowych oraz wykorzystania na cele letniskowe budynków opuszczonych (Dziennik Urzędowy Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska nr 3, poz. 7) oraz art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. nr 26, poz. 139 i z 1977, nr 1 poz. 44 z 1978 r. nr 14, poz. 61) — zarządza się, co następuje:

§ 1

Ustala się „Wytyczne realizacji indywidualnego budownictwa letniskowego w województwie płockim”, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2

Dla zachowania ładu przestrzennego i estetyki budownictwa oraz ochrony środowiska zobowiązuje się Prezydent m. Płocka oraz naczelników miast, miast i gmin oraz gmin do każdorazowego uzgadniania z Wojewódzkim Biurem Planowania Przestrzennego propozycji lokalizacyjnych domów letniskowych do czasu zatwierdzenia planu turystycznego zagospodarowania województwa płockiego oraz planów szczegółowych zagospodarowania zespołu(ów) domków letniskowych w zakresie rozwiązań przestrzenno-architektonicznych.

§ 3

Upoważnia się naczelników miast, miast i gmin oraz gmin do podejmowania decyzji w zakresie przeznaczenia opuszczonych i niezagospodarowanych domów mieszkalnych i budynków gospodarczych położonych na terenie wsi lub w rejonie przeznaczonym na cele rekreacyjne, po ustaleniu zasad obrotu tymi obiektami przez Wydział Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska U. W. w terminie do 30 marca 1981 r.

§ 4

Zobowiązuje się Architekta Wojewódzkiego, Prezydenta m. Płocka, naczelników miast, miast i gmin oraz gmin do przestrzegania zakazu wznoszenia obiektów prowizorycznych specejących krajobraz oraz obiektów o wystroju i formach architektonicznych nie dostosowanych do architektury i krajobrazu regionu Płockiego.

§ 5

Zobowiązuje się Architekta Wojewódzkiego do podjęcia działań w zakresie uzupełnienia Wojewódzkiego zestawu projektów projektami domów letniskowych w terminie do 30 czerwca 1981 r.

§ 6

Zobowiązuje się naczelników miast, miast i gmin oraz gmin do założenia w urzędach miast, miast i gmin oraz gmin stałej ewidencji budownictwa letniskowego w terminie do 31 marca 1981 r.

§ 7

1. Zobowiązuje się naczelników miast i gmin oraz gmin do wydania decyzji na rozbiórkę istniejących domów letniskowych zrealizowanych bez pozwolenia na budowę na terenach, które nie były i nie mogą być przeznaczone pod budownictwo letniskowe oraz obiektów prowizorycznych speceających krajobraz i tereny rekreacyjne z terminem egzekucji do 31 marca 1981 r.
2. W przypadku nie wywiązania się z obowiązku rozbiórki w wyznaczonym terminie należy stosować środki przewidziane w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. nr 24, poz. 151, zm. Dz. U. z 1975 r. nr 16, poz. 91) aż do wykonania zastępczego.

§ 8

Zobowiązuje się naczelników miast i gmin oraz gmin do naliczania kar z tytułu samowoli oraz opłat z tytułu ochrony gruntów rolnych i leśnych — zgodnie z istniejącymi przepisami — jak również do wyegzekwowania opracowania dokumentacji techniczno-robotniczej domów letniskowych w stosunku do właścicieli obiektów zrealizowanych samowolnie ale na terenach wyznaczonych bądź adaptowanych na cele budownictwa letniskowego.

§ 9

Zobowiązuje się Wojewódzkie Biuro Planowania Przestrzennego do opracowania w terminie do 30 czerwca 1981 roku studium budownictwa letniskowego dla woj. płockiego w zakresie określenia jego rozmiarów oraz dyslokacji w oparciu o rozpoznanie glebowo-bonitacyjne, użytkowanie terenu oraz właściwości środowiska przyrodniczego.

§ 10

1. Wykonanie zarządzenia powierza się Wojewódzkiemu Biuru Planowania Przestrzennego, Wojewódzkiemu Biuru Geodezji i Terenów Rolnych, Wydziałowi Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, naczelnikom miast, miast i gmin oraz gmin — zgodnie z właściwością rzeczową.
2. Koordynację wykonania zarządzenia powierza się Wojewódzkiemu Biuru Planowania Przestrzennego.
3. Nadzór nad wykonaniem zarządzenia powierza się Wicewojewodzie zgodnie z właściwością rzeczową.

§ 11

Wykonanie zarządzenia wymaga przedkładania Wojewodzie sprawozdań w terminie półrocznym o realizacji zawartych ustaleń.

§ 12

Uchyla się: zarządzenie nr 36/78 Wojewody Płockiego z dnia 6 czerwca 1978 r. w sprawie ustalenia wytycznych realizacji indywidualnego budownictwa letniskowego w województwie płockim (z późniejszymi zmianami).

§ 13

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WOJEWODA PŁOCKI,
Antoni Bielak

Załącznik do zarządzenia Wojewody Płockiego
Nr 81/80 z dnia 2.XII.1980 r.

W Y T Y C Z N E

realizacji indywidualnego budownictwa letniskowego w województwie płockim.

Podstawę prawną wytycznych stanowią:

1. Zarządzenie nr 11 Ministra Administracji i Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 14 czerwca 1980 r. w sprawie budowy domów letniskowych oraz wykorzystania na cele letniskowe budynków letniskowych (Dz. U. z 1980 r. nr 3, poz. 7)
2. Ustawa z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1975 r. nr 11, poz. 67 i nr 16, poz. 91)
3. Uchwała nr 148 Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzenia, uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (M. P. nr 31, poz. 135)
4. Ustawa z dnia 24 października 1974 r. — Prawo Budowlane (Dz. U. nr 38, poz. 229)
5. Ustawa z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. nr 14, poz. 84)
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 marca 1974 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów Prawa lokalowego (Dz. U. nr 26, poz. 152)
7. Ustawa z dnia 26 października 1971 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów (Dz. U. z 1971 r. nr 27, poz. 249 i z 1974 r. nr 38, poz. 230)
8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 września 1977 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji

gruntów (Dz. U. nr 33 poz. 145)

W celu ujednolicenia i uporządkowania gospodarki terenami rekreacyjnymi oraz dla zaspokojenia potrzeb ludzi pracy w zakresie indywidualnego budownictwa letniskowego ustala się następujące zasady rozmieszczenia i realizacji tego budownictwa:

I. W zakresie wyboru terenów pod budownictwo letniskowe

1. **Działka letniskowa** — jest to wydzielona część terenu przeznaczona pod budownictwo letniskowe stanowiąca przedmiot własności lub użytkowania właściciela domu letniskowego.

2. **Dom letniskowy** — jest to, stosownie do ustawy Prawo lokalowe (Dz. U. nr 14, poz. 84 z 1974 r.) „budynek położony na terenie wsi lub rejonie przeznaczonym na cele rekreacyjne ludności, służący właścicielowi i jego bliskim do wypoczynku”.

Dom letniskowy może być wyposażony w urządzenie ogrzewcze umożliwiające okresowo użytkowanie go w każdej porze roku. Za wystarczającą wielkość powierzchni realizowanych domów letniskowych dla których powinny być wyznaczone tereny budowlane, uznaje się obiekty do 70 m² powierzchni całkowitej. Za dom letniskowy uważa się również domy (domki) wypoczynkowe, campingowe letnie itp. (z wyjątkiem altan położonych na terenach pracowniczych ogródków działkowych), jeżeli stanowią one własność osób fizycznych i służą do wypoczynku.

Funkcje domu letniskowego mogą pełnić obiekty przystosowane do tego celu jak: opuszczone i zwalniane budynki mieszkalne oraz gospodarcze (młyny, wiatrak, spichrze itp.) położone na terenie wsi lub w rejonie przeznaczonym na cele rekreacyjne.

3. Przeznaczenie określonych terenów pod budowę domków letniskowych oraz zasady ich zagospodarowania określają właściwe plany zagospodarowania przestrzennego.

4. Podstawę do geodezyjnego wyznaczenia przebiegu granic terenu oraz poszczególnych działek letniskowych jak również działalności realizacyjnej w trybie przepisów Prawa budowlanego, stanowią plany szczegółowe zagospodarowania przestrzennego (1:2000, 1:1000, 1:500) terenów wyodrębnionych dla budownictwa letniskowego, posiadające następujące ustalenia szczegółowe:

- wielkość terenów, przebieg granic oraz podział terenu na mniejsze przestrzenne zespoły domków letniskowych,
- zasady podziału terenów na poszczególne działki letniskowe z wyodrębnieniem dróg dojazdowych, placów itp. terenów wspólnego użytkowania,
- zasady budowy urządzenia i uzbrojenia terenu jako całości a także zasady zagospodarowania i zabudowy poszczególnych działek letniskowych,
- zasady architektonicznego i budowlanego charakteru poszczególnych obiektów i ich zespołów.

5. Przy wyborze lokalizacji budownictwa letniskowego należy kierować się następującymi zasadami:

- wyznaczyć tereny na obszarach posiadających walory krajobrazowe, dobre warunki klimatyczne, suche podłoże oraz atrakcyjność z punktu widzenia lokalizacji szczegółowej — zgodnie z ustaleniami planu przestrzennego zagospodarowania województwa zakwalifikowano jako obszary i miejscowości turystyczno-wypoczynkowe, wsie letniskowe,
- wyznaczyć tereny w powiązaniu z istniejącą siecią osadniczą bądź ośrodkami wypoczynku zbiorowego, jednakże w odległości zapewniającej dostateczną izolację i utrzymanie kameralnego charakteru tego budownictwa z równoczesnym umożliwieniem korzystania z ogólnych usług i urządzeń oraz podłączenia do wspólnej sieci infrastruktury technicznej.

W opracowaniach szczegółowych należy przede wszystkim dążyć do wykorzystania opuszczonych i zwalnianych budynków mieszkalnych i gospodarczych, o których mowa w p. 2, poprzez ich przystosowanie do funkcji budownictwa letniskowego. Wskazane jest również uzupełnienie istniejącej zabudowy o poszczególne obiekty lub niewielkie zespoły domów letniskowych szczególnie w miejscowościach

ciach wyznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego jako turystyczno-wypoczynkowe, wsie letniskowe itp. — pod warunkiem, że nie będzie to kolidowało z organizacją produkcji rolnej.

6. Budownictwo letniskowe może być realizowane wyłącznie na terenach wyznaczonych — na ten cel w planach zagospodarowania przestrzennego.

Na cele budownictwa letniskowego mogą być przeznaczone tereny nieprzydatne do wykorzystania na cele produkcji rolnej lub leśnej, a w szczególności wymagające rekultywacji bądź stanowiące nieużytki. Pod budownictwo letniskowe należy wyznaczyć w pierwszej kolejności tereny stanowiące własność Państwa i tylko w przypadkach ich braku w danej miejscowości, mogą być na ten cel wyznaczone grunty stanowiące własność prywatną.

7. Pod budownictwo letniskowe nie można przeznaczać:

- 1) gruntów rolnych klasy I—VI oraz lasów i gruntów leśnych,
- 2) obrzeży jezior i zbiorników wodnych o powierzchni ponad 10 ha w pasie o szerokości minimum 100 m,
- 3) obrzeży spławnych rzek i kanałów, w pasie o szerokości co najmniej 100 m,
- 4) obrzeży innych niż określone w pkt. 2 i 3 wód powierzchniowych, to jest strumieni, kanałów niespławnych oraz stawów i innych w pasie o szerokości zapewniającym dogodny przejazd wzdłuż brzegów,
- 5) obrzeży dróg publicznych I—IV klasy technicznej oraz linii kolejowych w pasie o szerokości co najmniej 100 m,
- 6) terenów gostynińsko-włocławskiego Parku Krajobrazowego, parków miejskich, rezerwatów i pomników przyrody wraz z ich strefami ochronnymi oraz terenów na których występują stanowiska rzadkich bądź chronionych zwierząt lub roślin,
- 7) gruntów położonych na terenach potencjalnego rozwoju krajowego ośrodka wzrostu Płocka, a także miast liczących powyżej 10 tys. mieszkańców w perspektywie.

8. W wyjątkowych wypadkach mogą być przeznaczone na cele letniskowe grunty klasy V—VI po uzyskaniu zgody Woj. Biura Geodezji i Terenów Rolnych wymaganej przepisami o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów.

II. W zakresie wielkości terenów i poszczególnych działek stosować należy poniższe zasady i zalecenia:

1. Pod budownictwo letniskowe należy wyznaczać tereny ściśle powiązane z istniejącą zabudową, a w wypadkach wyjątkowo uzasadnionych ochroną gruntów rolnych i leśnych oraz ochroną krajobrazu — w odaleniu od istniejącej zabudowy jako zespoły samodzielnie obejmujące 20—30 działek budowlanych.
2. W pewnych sytuacjach terenowych, przy respektowaniu zasady kameralności, pożądane jest łączenie 2—3 zespołów w większe jednostki przestrzenne bezpośrednio powiązane z terenami wspólnego użytkowania, przy równoczesnym zapewnieniu tym zespołom dostatecznej wzajemnej izolacji.
3. Powierzchnia działki letniskowej powinna wynosić 600—800 m². W szczególnych warunkach (np. teren zadrzewiony, bogato urzeźbiony, w lukach istniejącej zabudowy) powierzchnia działki może być powiększona do 1300 m².
4. W wypadkach przeznaczenia na cele letniskowe opuszczonych i niezagospodarowanych domów mieszkalnych oraz budynków gospodarczych spełniających warunki określone w pkt 5 — wielkość działek ustala się w dostosowaniu do usytuowania tych budynków.
5. W zespole (zespołach) domków letniskowych oprócz indywidualnych działek, przewidzieć należy dodatkowo tereny wspólnego użytkowania (drogi, dojazdy, obiekty, zaopatrzenia w wodę, gromadzenia nieczystości itp.).

III. W zakresie zasad zagospodarowania terenu

1. Budownictwo letniskowe realizowane jest w zasadzie na terenach nieuzbrojonych. Wyposażenie zespołu powinno obejmować: — zaopatrzenie w wodę ze studni lokalnych,

- zastosowanie możliwych w konkretnych warunkach, urządzeń sanitarnych służących do gromadzenia i usuwania nieczystości i odpadów.
- 2. Komunikacja powinna mieć charakter wyłącznie docelowo. Ciągi komunikacyjne kołowej i pieszej oraz tereny wspólnego użytkowania powinny stanowić naturalną izolację pomiędzy zespołami domków letniskowych. Należy kształtować je w sposób ułatwiający penetrację terenu, tak jednak, aby nie zakłócały spokoju użytkownikom działek.
- 3. Dopuszcza się stosowanie ogrodzeń trwałych wyłącznie dla całych zespołów działek.
- 4. Zarówno formy przestrzenne, zastosowane materiały i konstrukcje, jak też rozwiązania funkcjonalne domu letniskowego powinny odzwierciedlać wypoczynkowy charakter użytkowania realizacji obiektów.
- 5. Szczegółowe ustalenia planów powinny uwzględniać, dostosowanie skali, charakteru i form architektonicznych obiektów do miejscowych form i detalu budowlanego. Powinny one ponadto zapewnić nawet w przypadku niezależnej realizacji poszczególnych obiektów, uzyskanie jednorodnych pod względem architektonicznym zespołów zabudowy letniskowej.
- 6. Nie należy dopuszczać do wznoszenia obiektów o charakterze prowizorycznym szpecących krajobraz i tereny budownictwa letniskowego.
- 7. Adaptacja obiektów opuszczanych, o których mowa w części I p. 2, będących przykładami budownictwa regionalnego lub posiadających wartości zabytkowe, powinna być w zasadzie dokonywana w miejscu ich usytuowania i pod warunkiem zachowania lub też rewitalizacji ich regionalnych wartości kubaturowych i charakteru ludowego budownictwa wiejskiego.

IV. W zakresie toku postępowania.

1. Tryb sporządzania, opiniowania, uzgadniania oraz zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wyodrębnionych dla budownictwa letniskowego (plany szczegółowe) regulują przepisy Uchwały Rady Ministrów nr 148 z dnia 9 lipca 1976 r. (Monitor Polski nr 31, poz. 135).
2. Zgodnie z § 9 pkt 2 wyżej wymienionej uchwały plany szczegółowe przed ich zatwierdzeniem powinny być akceptowane przez Dyrektora Biura Planowania Przestrzennego.
3. Realizacja budownictwa letniskowego może być dokonana indywidualnie bądź przez zespół inwestorów na podstawie udzielonego zezwolenia.
4. Organizacja i realizacja budownictwa letniskowego dla pracowników zakładów pracy (instytucji) może być dokonywana za pośrednictwem kierownictwa tych jednostek.
5. Nabywanie przez inwestora terenu bądź działki dla realizacji indywidualnego budownictwa letniskowego odbywa się według następujących zasad:
  - 1) grunty stanowiące własność Państwa położone zarówno na terenie miast jak i wsi mogą być w świetle obowiązujących przepisów udostępnione pod budownictwo letniskowe tylko w formie dzierżawy na okres 20 lat z możliwością przedłużenia jej trwania.
  - 2) grunty stanowiące własność prywatną, przeznaczone w zatwierdzonych i obowiązujących szczegółowych planach zagospodarowania przestrzennego na cele budownictwa letniskowego mogą być w istniejącej sytuacji prawnej zbywane — nabywane tylko w drodze dobrowolnych transakcji między zainteresowanymi stronami, jeżeli zachowane są przy tym przepisy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz ich rekultywacji o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa itp.

Poz. 76

ZARZĄDZENIE Nr 83/80

WOJEWODY PŁOCKIEGO

z dnia 1 grudnia 1980 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wykorzystania autobusów jednostek gospodarki społecznej do przewozów pracowników i pasażerskich.

Na podstawie art. 58 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. nr 26, poz. 139 z póź. zm.), §§ 1 i 2 uchwały nr 197 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie usprawnienia przewozów pracowników i wycieczkowych autobusami (M. P. nr 29, poz. 194 z póź. zm.), §§ 20—22 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 31 lipca 1972 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. nr 34, poz. 234 z póź. zm.) i § 1 ust. 1, § 4 ust. 1, pkt. 5 i 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1973 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania koordynacji przez terenowe organy administracji państwowej (Dz. U. z 1973 r. nr 47, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu nr 50/77 Wojewody Płockiego z dnia 14 czerwca 1977 r. w sprawie wykorzystania autobusów jednostek gospodarki społecznej do przewozów pracowników i pasażerskich (Dz. Urz. nr 4, poz. 50) § 3 pkt. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Za czynności związane z obsługą pasażerów zabieranych po drodze przejazdu, kierowcy otrzymują wynagrodzenie zgodnie z załącznikiem nr 8 do zarządzenia nr 11 Ministra Pracy, Placy i Spraw Socjalnych z dnia 18 marca 1974 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w transporcie samochodowym, spedycji krajowej i komunikacji miejskiej (Dz. Urz. MPPiSS nr 5, poz. 10 z póź. zm. Dz. Urz. MPPiSS nr 7 z dnia 30 września 1980 r. poz. 12).

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WOJEWODA PŁOCKI

w/z Leszek Majewski
Wicewojewoda

Poz. 77

ZARZĄDZENIE Nr 85/80

WOJEWODY PŁOCKIEGO

z dnia 22 grudnia 1980 roku

w sprawie ustalenia wysokości opłat za wodę pobieraną z urządzeń zaopatrzenia w wodę wsi.

Na podstawie § 10 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1977 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 7, poz. 29) zarządza się, co następuje:

§ 1

Opłatę za wodę pobieraną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę wsi ustala się w wysokości 6 zł za 1 m³ wody (6,00 zł/m³).

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierza się Naczelnikom Gmin (Miast i Gmin) i Wojewódzkiemu Zakładowi Usług Wodnych w Płocku z siedzibą w Krośniewicach.

§ 3

Opłata określona w § 1 obowiązuje od 1 stycznia 1981 r.

§ 4

Traci moc zarządzenie nr 17/79 Wojewody Płockiego z dnia 6.03.1979 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za wodę pobieraną z urządzeń zaopatrzenia w wodę wsi.

§ 5

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WOJEWODA PŁOCKI

Antoni Bielak

Poz. 78

ORZECZENIE Nr 47

o uznaniu za pomnik przyrody

z dnia 29 grudnia 1980 r.

Na podstawie art. 12 w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 28 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. nr 25, poz. 180)

uznaje się za pomnik przyrody

sosnę pospolitą (*Pinus silvestris*) o obwodzie na wys. 1,3 m — 366 cm i wysokości ok. 20 m, jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior*) o obwodzie na wys. 1,3 m — 393 cm i wysokości ok. 30 m oraz białodrzew (*Populus alba*) o obwodzie na wys. 1,3 m — 421 cm i wysokości ok. 25 m, rosnące w parku podworskim w miejscowości Daszyna, gminie Daszyna.

Opisane wyżej drzewa podlegają szczególnej ochronie polegającej na zakazie wycięcia, niszczenia, lub uszkodzenia, zrywania pączków, owoców i liści, nacinania drzew, rycia napisów i znaków, umieszczania tablic oraz wszelkich innych znaków i przedmiotów. Zabrania się także zanieczyszczania terenu w pobliżu drzew, wzniecania ognia, wchodzenia na drzewa oraz wznoszenia jakichkolwiek obiektów budowlanych w promieniu 15 m od pni drzew.

Kto wykracza przeciwko powyższym zakazom podlega karze grzywny do 5.000 zł.

Orzeczenie niniejsze podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Płocku.

WICEWOJEWODA PŁOCKI

Stanisław Janiak

Poz. 79

ORZECZENIE Nr 48

z dnia 29 grudnia 1980 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Na podstawie art. 12 w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 28 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. nr 25, poz. 180)

uznaje się za pomnik przyrody

jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior*) o obwodzie na wys. 1,3 m — 366 cm i wysokości ok. 30 m oraz kasztanowiec zwyczajny (*Aesculus hippocastanum*) o obwodzie na wys. 1,3 m — 364 cm i wysokości ok. 18 m, rosnące w zabytkowym parku podworskim w miejscowości Staroźreby, gminie Staroźreby.

Opisane wyżej drzewa podlegają szczególnej ochronie polegającej na zakazie wycięcia, niszczenia, lub uszkodzenia, zrywania pączków, owoców i liści, nacinania drzew, rycia napisów i znaków, umieszczania tablic oraz wszelkich innych znaków i przedmiotów. Zabrania się także zanieczyszczania terenu w pobliżu drzew, wzniecania ognia, wchodzenia na drzewa oraz wznoszenia jakichkolwiek obiektów budowlanych w promieniu 15 m od pni drzew.

Kto wykracza przeciwko powyższym zakazom podlega karze grzywny do 5.000 zł.

Orzeczenie niniejsze podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Płocku.

WICEWOJEWODA PŁOCKI

Stanisław Janiak

Poz. 80

ORZECZENIE Nr 49

z dnia 29 grudnia 1980 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Na podstawie art. 12 w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 28 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. nr 25, poz. 180)

uznaje się za pomnik przyrody

jałowiec pospolity (*Juniperus communis*) o pokroju kolumnowym, o obwodzie na wys. 1,3 m — 410 cm i wysokości ok. 6 m, rosnący we wsi Pieczyska Łowickie, gminie Ilów, stanowiący własność ob. Tempczyka Stanisława.

Opisane wyżej drzewo podlega szczególnej ochronie polegającej na zakazie wycięcia, niszczenia, lub uszkodzenia, zrywania pączków, owoców i liści, nacinania drzew, rycia napisów i znaków, umieszczania tablic oraz wszelkich innych znaków i przedmiotów. Zabrania się także zanieczyszczania terenu w pobliżu drzewa, wzniecania ognia, wchodzenia na drzewo oraz wznoszenia jakichkolwiek obiektów budowlanych w promieniu 15 m od pnia drzewa.

Kto wykracza przeciwko powyższym zakazom podlega karze grzywny do 5.000 zł.

Orzeczenie niniejsze podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Płocku.

WICEWOJEWODA PŁOCKI

Stanisław Janiak

Poz. 81

ORZECZENIE NR 50

z dnia 29 grudnia 1980 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Na podstawie art. 12 w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 28 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. nr 25, poz. 180)

uznaje się za pomnik przyrody

dąb szypułkowy (*Quercus robur*) o obwodzie na wys. 1,3 m — 643 cm i wysokości ok. 25 m, rosnący w miejscowości Pieczyska Ilowskie, gminie Ilów, stanowiący własność ob. Piecki Kleofasa.

Opisane wyżej drzewo podlega szczególnej ochronie polegającej na zakazie wycięcia, niszczenia, lub uszkodzenia, zrywania pączków, owoców i liści, nacinania drzew, rycia napisów i znaków, umieszczania tablic oraz wszelkich innych znaków i przedmiotów. Zabrania się także zanieczyszczania terenu w pobliżu drzewa, wzniecania ognia, wchodzenia na drzewo oraz wznoszenia jakichkolwiek obiektów budowlanych w promieniu 15 m od pnia drzewa.

Kto wykracza przeciwko powyższym zakazom podlega karze grzywny do 5.000 zł.

Orzeczenie niniejsze podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Płocku.

WICEWOJEWODA PŁOCKI

Stanisław Janiak

Poz. 82

ORZECZENIE Nr 51

z dnia 29 grudnia 1980 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Na podstawie art. 12 w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 28 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. nr 25, poz. 180)

uznaje się za pomnik przyrody

aleję składającą się z 60 sztuk buków zwyczajnych (*Fagus silvatica*) o obwodach na wys. 1,3 m od 74 cm do 312 cm

i wysokości od 24 do 30 m, znajdującą się na terenie Nadleśnictwa Łąck, leśnictwo Łąck, oddział 100, w pobliżu miejscowości Wola Łącka, gmina Łąck.

Opisane wyżej drzewa podlegają szczegółowej ochronie polegającej na zakazie wycięcia, niszczenia, lub uszkodzenia, zrywania pączków, owoców i liści, nacinania drzew, rycia napisów i znaków, umieszczania tablic oraz wszelkich innych znaków i przedmiotów. Zabrania się także zanieczyszczania terenu w pobliżu drzew, wzniesienia ognia, wchodzenia na drzewa oraz wznoszenia jakichkolwiek obiektów budowlanych w promieniu 15 m od pni drzew.

Kto wykracza przeciwko powyższym zakazom podlega karze grzywny do 5.000 zł. Orzeczenie niniejsze podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Płocku.

WICEWOJEWODA PŁOCKI

Stanisław Janiak

Poz. 83

ORZECZENIE Nr 52

z dnia 29 grudnia 1980 r.

o uznaniu za pomnik przyrody

Na podstawie art. 12 w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 28 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. nr 25, poz. 180)

uznaje się za pomnik przyrody

buk zwyczajny (*Fagus silvatica*) o obwodzie na wys. 1,3 — 221 cm i wysokości ok. 30 m, rosnący na terenie Nadleśnictwa Łąck, leśnictwo Podgórze, oddział 86, w pobliżu miejscowości Łąck, gmina Łąck.

Opisane wyżej drzewo podlega szczególnej ochronie polegającej na zakazie wycięcia, niszczenia, lub uszkodzenia, zrywania pączków, owoców i liści, nacinania drzew, rycia napisów i znaków, umieszczania tablic oraz wszelkich innych znaków i przedmiotów. Zabrania się także zanieczyszczania terenu w pobliżu drzewa, wzniesienia ognia, wchodzenia na drzewo oraz wznoszenia jakichkolwiek obiektów budowlanych w promieniu 15 m od pnia drzewa.

Kto wykracza przeciwko powyższym zakazom podlega karze grzywny do 5.000 zł.

Orzeczenie niniejsze podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Płocku.

WICEWOJEWODA PŁOCKI

Stanisław Janiak

Poz. 84

ZARZĄDZENIE Nr 16/80

PREZYDENTA MIASTA PŁOCKA

z dnia 18 lipca 1980 r.

w sprawie zmiany fragmentu planu realizacyjnego osiedla „Otołńska” zatwierdzonego przez b. Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Płocku decyzją ABA III/600/300/72 z dnia 18.10.1972 r.

Na podstawie art. 49 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 25.1.1958 roku o radach narodowych (Dz. U. nr 26 poz. 139 z 1975 r.) oraz § 11 uchwały nr 148 Rady Ministrów z dnia 29.07.1976 roku w sprawie zasad i trybu sporządzania, uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (M. P. nr 31 poz. 135), zarządzam, co następuje:

§ 1

Zmienić sposób użytkowania terenu oznaczonego na załączniku graficznym lit. ABCDEA i przeznaczyć pod zabudowę mieszkalną jednorodziną.

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierzam kierownikowi Wydziału Gospodarki Przestrzennej i Ochrony Środowiska, Zarządu Gospodarki Terenami, Geodecie Miejskiemu.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Płocku.

PREZYDENT MIASTA

mgr Henryk Rybak

Dziennik Urzędowy Redaguje Zespół Redakcyjny — adres: Urząd Wojewódzki

Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr, ul. Kolegialna 15, 09-402 Płock.

Administracja: Urząd Wojewódzki Wydział Budżetowo-Gospodarczy, ul. Kolegialna 15, 09-402 Płock, tel. 229-25, konto nr 61001-840-225 NBP O. Płock.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika należy wносить do administracji w terminie 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Prenumerata wynosi:

a) roczna ze skrótem — 18 zł;

b) półroczna bez skrótem — 10 zł.

Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.

Odbiorca:

opłata pocztowa
zryczałtowana